

Det foreslås, at der i § 15, stk. 1, gives hjemmel for, at kommunalbestyrelsen (det sociale udvalg) på samme måde som invalideforsikringsretten efter § 13 direkte fra sygekasser, kommunalbestyrelser, arbejdsgivere, arbejdere og andre vedkommende kan forlange sig meddelt enhver oplysning, der har betydning for invalide- og folkepensionens beregning. Dette vil svare til den udvidede adgang til oplysning, som nu foreslås indført ved § 20, stk. 7, men som blot er begrænset til tilfældet, hvor der er tale om erstatning af uretmæssig oppebåret invalide- eller folkepension. Man er fuldt indforstået med, at denne hjemmel ikke skal indeholde en ret for kommunalbestyrelsen til at indhente lægelige oplysninger i samme omfang, som invalideforsikringsretten har hjemmel dertil.

Man kunne f. eks. affatte § 15, stk. 1, sidste punktum, således: „Kommunalbestyrelsen er berettiget til af pågældende sygekassebestyrelser, arbejdsgivere, arbejdere og andre vedkommende at begære og få meddelt enhver oplysning, der er af betydning for fastsættelsen af folke- eller invalidepension for en ansøger, ligesom kommunalbestyrelsen er berettiget til at forlange optaget retsligt forhør (§ 13) for at søge tilvejebragt manglende oplysninger til brug ved afgørelsen.“

Det foreslås, at man i § 18, stk. 3 e, udvider hjemmelen til at bortse fra mindre indtægter, der stammer fra pensionistens personlige arbejde, også for tilfælde, hvor det er en folkepensionist, der opholder sig i et alderdomshjem. I nogle tilfælde kan man have interesse af at lade folkepensionister udøve forskelligt arbejde som gadefejning, havepasning, budtjeneste og lignende for et alderdomshjem, og da er det rimeligt, at

det vederlag, man giver for dette personlige arbejde, ikke medfører en nedsættelse af pågældendes lommepege.

§ 18, stk. 3 e, kunne f. eks. affattes således: „Ved opgørelsen af indtægten for en pensionist, der har ophold på et af de i § 34 i lov om offentlig forsorg omhandlede alderdomshjem eller på et af de i samme lovs § 39, stk. 1 og 2, omhandlede plejehjem for kronisk syge, vil der være at se bort fra mindre indtægter, der stammer fra pensionistens personlige arbejde under opholdet i plejehjemmet. Nærmere regler fastsættes af socialministeren.“

Vedrørende § 24, stk. 2 og 3, i forslaget, hvor der gives hjemmel til en invaliditetsydelse, skal man henstille til overvejelse, om invaliditetsydelsens beløb *ikke* burde ansættes til den såkaldte tredjedelsgrænse, d. v. s. minimumsbeløbet for, hvad der kan udbetales en person i invalidepension. I øjeblikket er denne tredjedelsgrænse for henholdsvis hovedstad, købstæder og landkommuner 1 224 kr., 1 176 kr. og 1 080 kr., medens invaliditetsydelsen er ansat — ureguleret — til 1 500 kr., 1 416 kr. og 1 308 kr. Det vil ikke være urimeligt, om en person, der oppebærer invalidepension med mindstebeløbet, overvejer, om han skulle prøve at få invalidepensionen ombyttet med invaliditetsydelsen. Derfor kunne det være rimeligt, at disse 2 tal faldt sammen, og det betyder ikke nogen særlig stor nedsættelse af det nu foreslåede beløb.

Endelig foreslås det, at den regnskabsmæssige lettelse, som er foreslået til 1. april 1961 med afrunding af det beløb, der i henhold til § 26, stk. 2, 2. pkt., refunderes fuldt ud af staten, til delelighed med 12, indføres allerede den 1. april 1960.

P. b. v.

Woldhardt Madsen.

/ S. Hjarsø.